

12. feb. 1971

FAKTA

Dato:

12. feb. 1971

Sidetæl:

Notes 70-71 bd 7 s. 98-101

Central en ting for mig at det
componeret sig som et kunst-
nerisk problem. Tanke man
nærmere efter og dog man hur-
-ligt at det kan det ikke være
for hvis man virkelig mente
hvad man sagde om den kunst-
neriske frihed om uden at anby-
-de for sig selv, som ville andres
accept eller ikke accept for ikke
spille den mindste rolle - for
nogen kunstnerisk værdi her det
for ikke.

Manston.

12-2-71.

Jeg har i lang tid
ikke kunnet skrive i den ne-
bry - i den grad har jeg vok-
ret siden af mig selv - ~~stærk~~
sværende - uden fast grund
under fødderne.

Jeg er kommet med ud i en
fuldstændig inaktiv periode.
Dette er en naturlig konsekvens
af de sidste par års pank-
-ning og arbejde, dette stu-
-dige forsøg har at gøre
med til det velkendte, og

Som med fører en redaktion af
afte ogsaa en negation.

Selv om jeg stadig tror så det
positive i søe danske bestræbelser
skal jeg dog kunne gøre at de
ikke fører til en total sam-
-melte af al aktivitet.

Det er en stændselige krav om
at der man laver skal være
væsentlige kun det fører til en
form for selvkritik hver indet
bliver væsentlige - hvor man
brydes til fordel af et fuldkom-
-men hedskrav.

Et sådant krav er opstået
af ønsket (idealt!) om at
alt hvad skal have en eller
anden begrundelse og derfor
følgende hen sigt. Alibi skal
være i orden. Men det er et spørgsmål
-mænd om den re sægen efter et
alibi ikke ~~de~~ deholder over den
idealisme, som man jo netop
bestræbte sig på at beskrive
sig på - et ideal man skal
leve op til? Det er forberende
at det er som svært at gøre
sig klar at der ikke er nogen
hen sigt med, og ikke kan være
nogen begrundelse for arbejde

med kunst ud over selve dette
at gøre det - som en leg.
Det er svært at acceptere
denne, selv for et socialt
samfundsmæssigt synspunkt,
fuldstændige negativitet.

Så længe man ikke kan
g-kende den, så længe man
siger at alibi for at gøre
hvad man gør vil man
lære længere og længere ud i
en inaktivitet buget for
prøven for ikke at have sit
alibi i orden - man vil
føle skyld som en forbrøder.

Måske er det en ide mækk-
-et ide at have disse billed-
-bøger hver man hver dag,
mere eller mindre tilfældigt
til at ber ind hvad man har
for tvenden, eller hvad man
er stolt over af tekst eller
billeder som siger en et eller
andet. Det var ideen at disse
billedbøger udsat ikke skal
være noget (og i det givetvis der
gør umiddelbart i dem mere
man skulle) kunne man måske
betri for den kendskab
-sag kendes i det der ~~tinger~~

lige sig frustrerede over en.
Jeg har tænkt paa at sende en
anmelding ind til Kunstfonden
paa et af de lokale arbejdslega-
ter, men jeg oplyser at det
er mig væsentlig i min løst at
sætte den som den anmeldelse
sammen - for jeg ved ikke hvad
jeg vil - hvad jeg har lyst til
si om det. Betydningerne kunne
jeg godt digte den første halv
Sones projekter sammen som ville
de interessante ud og som sikkert
også ville interessere mig, men
jeg skriver dem - men jeg ved
ikke meget at jeg aldrig vil
for et andet den interesse som
kræves for at de kan blive
realiserede - hvis jeg får et
arbejdslegat til det.
Alle de ideer jeg har med
T.V. og lyd skulpturer og rum
rummer ikke om det centrale
interessefelt hvor det kommer
til stykke - hvad det er, og
hvor det ligger kan jeg intet
sige om paa nu værende tids-
punkt - måske ingen steder -
måske vil jeg aldrig kunne sige
det.